

Občin

Val di Nievole

Buggiano

Comune di Buggiano

Pogumnemu vojaku so za nagrado ponudili, naj si izbere kos zemlje. Pisalo se je leto 200 prnš. Prosil je za toliko, kolikor jo lahko pokrije koža enega vola. Mislili so si, da je res skromen. Vojak je razrezal volovo kožo na tako tanke trakove, da je z njimi lahko obkrožil prelepi grič, sedanji Buggiano. Forum Bojani postane Abadianu ali Abudius. V dokumentu iz leta 979 n.š. se ta grič že imenuje Buggiano. Vnovič se govori o njem od leta 1135, ko ta zemeljski raj v malem postane del vojaških strategij srednjeveške Toskane. Znamenitost, ki jo je treba videti z očmi in s srcem je Palazzo del Podestf, Podestajeva palača, zgrajena v XIII. stoletju, verjetno na utrdbi iz zgodnjega srednjega veka. Na fasadi je 57 grbov iz večbarvne terakote, mnogi izhajajo iz florentinske delavnice umetnikov Della Robbia.

Chiesina Uzzanese

Comune di Chiesina Uzzanese

Chiesina Uzzanese je dobila administrativno samostojnost šele leta 1963. Priča njenega srednjeveškega izvora je Xenodochio, zgradba, ki sta jo sestavljali cerkev in stavba, ki je služila za počitek romarjem na poti v Rim. Nekje v XIV. stoletju se je okoli cerkve razvilo novo naselje kolonov, ki so obdelovali zemljo, iztrgano močvirju. Poleg tega se je razvilo naselje tudi okoli mosta, narejenega čez reko Pescia, ki so mu rekli "uzzanese". Odločilni dejavnik moderne razvoja je bil njen geografski položaj. V bližnji preteklosti se je nahajala na poti, ki gre skozi Valdinievole in je povezovala poštne ceste za Lucco in Piso, sedaj se pa nahaja ob avtocesti Firenze- morje, kar je veliko doprineslo podjetniškemu razvoju njenih žilavih prebivalcev.

Lamporecchio

Comune di Lamporecchio

Giulio Rospigliosi, (1600-1669), ki je postal papež pod imenom Klemen IX, poznan kot posrednik za akvisgranški mir, tvorec "Klementinskega miru", tisti, ki je pomiril janseniste v Franciji, je prosil Berninija, naj mu zgradi vilo. Kje? ga je vprašal Gian Lorenzo Bernini, ki je med drugim naredil tudi enega od projektov za Louvre. Klemen mu je odgovoril: Kako, kje zgraditi vilo Rospigliosi? V Lamporecchio vendar, kjer delajo najbolj čisto mašno vino v celi Italiji... Potrebno se je vrniti kakšno stoletje nazaj pred letom 1000, kjer najdemo sled barbarskega *Lampreka*, mogoče prevod za *Emporiculum*, majhen trg, pa do dokumenta iz leta 1056. Lepota gričev Lamporecchia, njegovo dobro vino, tradicija svete Brigite (1302-1370), ki je svoje vizije med tukajšnjimi rožami spremenila v brigidine, janeževe upognjence, vsepovsod tukaj se še čuti spokojnost iz starih časov. Spokojnost, katero si človeštvo želi v prihodnosti.

Larciano

Comune di Larciano

Kraj v dolini Valdinievole, ki se razprostira po ravninskem in gričevnatem svetu, od vzhodnega pobočja Montalbana do močvirja Padule di Fucecchio. Vzporedno z ekonomsko rastjo je kraj obdržal močno vez s podeželjem, katerega tradicije in vrednote je obdržal. Še vedno je kmetijstvo zelo pomembno, osnovni pridelki so vino in olje. Kar se tiče izvora imena "Larciano" obstajajo različne domneve. Pravijo, da se je leta 631 po ustanovitvi Rima nek centurion *roda Lartia* nastanil na hribu Montalbano in osnoval vas; ki je dobila ime "Laertiano". V prvem verodostojnem dokumentu iz leta 942 n.š., se kraj imenuje "Villa Larziana" in obstaja domneva, da izvira ime od antične družine "Larzia", ki naj bi tu leta 384 prnš. osnovala kolonijo, ki se je imenovala "Villa Larziana". Pisani dokument je v prid tej domnevi, čeprav bi kraj lahko dobil to ime tudi zaradi macesnovih gozdov, larice pomeni macesen, ki jih je tu nekoč bilo veliko

Massa e Cozzile

Comune di Massa e Cozzile

Občino Massa e Cozzile so v preteklosti sestavljali trije kraji: Verruca, Massa in Cozzile. Grb še danes nosi njihove simbole: križ iz Verruce, lilijo iz Cozzila, okovano gorjačo iz Masse. Kraj Massa je ena najstarejših naselbin Valdinievole, izvira iz kmetijskega posestva iz bližnjega starega veka (III-IV stol. n.š.). O njenem rimskem izvoru pričajo kovanci, žare in epigrafi, ki so jih odkrili v bližini kraja. Prve novice o "Massi sulla Borra" in o gradu Verruca izhajajo iz druge polovice IX.stoletja, medtem ko je izvor Cozzil brez dvoma kasnejši. Najprej so jo zavzeli Langobardi, potem Lucca, v letu 1339-40 je pod oblastjo Firenc. Leta 1814 je Massa e Cozzile končno postala samostojna občina.

Monsummano Terme

Comune di Monsummano Terme

Dokumentirane novice o gradu Montesommano imamo že od leta 1005. Grič Monsummano stoji nasproti griču Montevettolini, na katerem je istoimenski kraj, ki je bil prav tako pod florentinsko sinjorijo. Grad Montevettolini je postal v XIII. stoletju zavetje za pobegle florentince in lučane v obdobju hudih bojev med guelfi in ghibellini. Ustanovitev Monsummana je povezana z nadvojvodo Ferdinandom in njegovim osebnim arhitektom. Po čudežnih dogodkih v zadnjih desetletjih XVI. stoletja, med drugimi nenaden nastanek izvira na kraju, kjer je bil tabernakelj s čudežno sliko Device Marije, je leta 1602 nadvojvoda zadolžil arhitekta Mechinija, naj zgradi veliko cerkev v čast Device Marije, ki so ji rekli Marija Novega Izvira. V sredini XIX. stoletja so odkrili jame s termalno vodo s posebnimi zdravilnimi učinki. Naravne tople jame, ob katerih so danes moderni termalni objekti.

Montecatini Terme

Comune di Montecatini Terme

V letu 1000 je Montecatini imel več kot tri kilometre obzidja, sedem vrat in 25 stolpov. Minilo je tisoč let odkar je Catilina, veliki upornik iz Rima za časa Cicerona, poražen v boju v Pistoji, zadnjič videl sonce nad tem gričem. Mogoče so ga zato od takrat imenovali *Mons Catilinae*. Že takrat so Rimljani, prvi in največji graditelji termalnih kopališč, vedeli za tukajšnje termalne izvire. Središčni kraj doline Valdinievole, katera je središče Toskane. Po dveh tisočletjih Montecatini nudi naravne parke nepozabne lepote, cilj dolgih in sugestivnih sprehodov. Enkratna hotelska ponudba, ki je plod tradicije prijaznega sprejema, ki je še danes niso prekosili v raznolikosti ponudbe, z vsemi možnostmi zdravljenja z vodo in s termalno vodo. Vse skupaj tvori božanski amfiteater iz zelenih gričev, obkrožen z mesti in kraji, ki so pisali zgodovino Valdinievole in Toskane.

Pescia

Comune di Pescia

Mesto Pescia, ki je središče Valdinievole, izvira iz srednjega veka; reka jo deli na dva mestna dela, prvi je "verski", kjer se nahaja katedrala, drugi je "civilni", z občinsko palačo in velikim trgom. Starinske palače in elegantne cerkve so značilne za staro mestno jedro, ki ima še vedno svojo prvotno obliko, kljub pomembnim urbanističnim posegom. Njeni najpomembnejši turistični centri so gradovi Valleriane in kraj Collodi, poznan po celem svetu, saj se je pisatelj Ostržka poimenoval po tem kraju. Pescia je očarljiva tudi v današnjem času, tu lahko preživimo dneve med zelenimi griči, ki jo obkrožajo in na značilnih ulicah, ki govorijo o njihovi večstoletni zgodovini. Danes je Pescia znana po gojenju rož in trgovini z njimi v srednji Italiji.

Pieve a Nievole

Comune di Pieve a Nievole

Kraj je dobil ime po cerkvi, pieve, San Pietro a Neure, starodavnega izvora, ki je stala na smernici Lucca-Pistoia, na antični poti Cassiji. Mislijo, da ga je osnoval škof Luce, Frediano, mogoče še preden so Langobardi zavzeli Valdinievole, v letu 570. Zaradi vojaških posegov v Valdinievole med XII. in XV. stoletjem so župnika premestili v Montecatini, v cerkev San Michele, ki je prevzela ime prvotne cerkve, ta pa se je preimenovala v San Marco. Ta prehod, za kraj zgodovinsko pomemben, je simboliziran tudi v občinskem grbu, kjer ključče Svetega Petra, prvega patrona, nosi krilati lev Evangelista Marka. Proti koncu XVI. stoletja se je cerkev San Pietro preimenovala v cerkev San Marco in le 1908. je bilo cerkvi Pieve a Nievole dovoljeno, da se spet poimenuje po Svetem Petru.

Ponte Buggianese

Comune di Ponte Buggianese

Zgodovina kraja ne sega tako daleč, kot zgodovina krajev, ki se nahajajo na gričih in od katerih Ponte Buggianese izvira in ima tudi ime. Mirni kraj na ravnini v sebi skriva stoletja boja in trdega dela, da bi iztrgali močvirju obdelovalno zemljo. Zožitev jezera Fucecchio in kot posledica naseljevanje ravnine Uzzano in Buggiano je v XVI. stoletju prineslo do nastanka Ponte Buggianese, kjer so prebivalci zgradili cerkev na lastne stroške. Tako je ta mala vas formalno najprej bila verska kmečka skupnost. Kasneje so pomislili tudi na občinski grb, ki ga je uvedel kralj Umberto I z dekretom 9. marca 1899: ščit, ki je razdeljen na dva dela, na prvi polovici je rdeči vol na zelenem polju, nad njim je rdeča lilija, v drugi polovici je rdeče-srebrnalilija.

Uzzano

Comune di Uzzano

Domneva o izvoru imena Uzzano je, da izhaja iz imena pogumnega kapitana Langobardov, Uzzo ali Uccio, ki naj bi nekoč položil temelje gradu. Druga domneva je, da je izvor imena latinski glagol *urere*, zaradi čudnega dogodka, o katerem govori Giovanni Boccaccio. Rečica, ki se nahaja v tej občini, naj bi nekoč izbruhala veliko količino kamnov z ognjenimi curki. Od tod tudi grb občine, ki predstavlja plamen, ki žge toliko panjev, kolikor je naselij na območju občine (Castello, La Costa, Botteghino, Terrarossa, Torricchio). Obstaja še ena domneva o izvoru imena, ki je znanstveno bolj utemeljena in postavlja izvor v rimske čase. Besede s končnico *-ano*, ki so zelo razširjene v Valdinievole in v Lucchesiji, izhajajo iz rimskega predium-a, zemljišča, ki je dobilo ime po svojem lastniku. Giacomo Puccini, gost v Uzzanu, je v tej oasi oljk in miru zložil nekatere dele opere *Bohème*.